

Art af Fængsel der skulde anvendes, har Udvalget foreslaaet, at man her burde afvige fra, hvad der ellers er fulgt i Loven, nemlig at anvende almindeligt Fængsel. Udvalget har troet, at her burde Straffen fastsættes til Statsfængsel. Det er grove Forbrydelser, hvorom her er Tale; men det er dog ikke dette Hensyn, som nærmest har bevæget Udvalget til denne Indstilling; Udvalget har navnlig taget Hensyn til Grundlovens § 85 i Slutningen, hvor det hedder: „Ingen kan underkastes Baretægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Bengebod eller simpelt Fængsel“. Man fandt det nemlig altfor anomalt og unaturligt, at Personer, der vare tiltaale for de Handlinger, der omtales i § 9, skulde være paa fri Fod, medens Sagen blev tilendebragt. Hvad Straffegraden angaaer, da har man foreslaaet, at Dommerne burde indrømmes Berettigelse til at kunne vælge mellem Straffængsel paa Livstid og paa visse Aar, og at Minimum ikke burde sættes lavere, end i Udkastet foreslaaet. Derimod har man ikke troet, at, saaledes som i Udkastet, den Omstændighed, at nogen Følge indtraadte, skulde have en saa væsentlig Indflydelse paa Straffen, og det navnlig med Hensyn til, at de Udtryk, hvori denne Bestemmelse er givet, synes temmelig ubestemte. Det hedder nemlig: „dersom nogen Følge deraf indtræder“. Man har troet at burde overlade det til Dommeren, hvilken Indflydelse den Omstændighed, om nogen Følge var indtraadt eller ikke, skulde have paa Straffen, og derfor foreslaaet, at Loven kom til at indeholde den Bestemmelse, at Dommeren skal have Valget mellem enten at idomme Fængsel paa 5 eller flere Aar eller ogsaa Fængsel paa Livstid.

Dernæst har man troet, at der var Anledning til at give denne Paragraph en noget forandret Redaction. Saavidt der af den ærede 3te Landssthingsmand for 2den Valgkreds (Borgen) er stillet det Ændringsforslag, at Minimum af Straffen skulde nedsættes til 1 Aar, har Udvalget dog ikke troet at kunne gaae ind paa dette Ændringsforslag.

Hvad § 10 i Udkastet angaaer, der indeholder Bestemmelse om, hvorledes den skal anses, som i et trykt Skrift søger at udbrede Had og Misnøje mod Rigets Forsatning, da

har Udvalget ikke troet at burde beholde denne Paragraph. Disse Udtryk „at udbrede Had og Misnøje“ finder man saa ubestemte og derhos saa mislige, at man har fundet, at en saadan Bestemmelse burde udgaae. Derimod har man troet, at der i Modsatning til Bestemmelserne i § 9 kunde være Anledning til at optage en Bestemmelse, der skulde gaae ud paa at fastsætte Straf for den, der raader til paa anden Maade end i § 9 er omtalt, at foretage Forandringer i Rigets Grundlov, eller, som det hedder efter Udvalgets Redaction, raader til at handle mod den ved Grundloven bestemte Forsatning, af Fængsel fra 3 Maanedere til 2 Aar. Udvalget erkjender, at disse Udtryk muligens kunne synes noget ubestemte, og er derfor meget villigt til at optage ethvert Forslag, der kunde sigte til nøiere at bestemme den Forbrydelse, hvorom her er Tale. Iøvrigt er det ikke Udvalgets Mening, at under denne Bestemmelse skal indgaae den Forbrydelse, som gaaer ud paa, som det f. Ex. under den foreløbige Behandling blev anført, at raade en enkelt Skatteyder fra at erlægge Stat. Udvalget mener, at et saadant Raad er ikke inddraget under den Bestemmelse, der i Udvalgets Indstilling er foreslaaet, men at et saadant Raad kun da vilde indgaae under Paragraphens Bestemmelser, naar man i Almindelighed raadede til ikke at erlægge Stat.

Hvad § 11 angaaer, da er det en mindre væsentlig Forandring, som Udvalget har troet at burde foreslaae, navnlig med Hensyn til de Udtryk, der forekomme i den første Linie: „med lige Straf anses den, der paa sig er Kongen uretfærdige eller skammelige Handlinger“. Der har man troet, at det Udtryk „paa sig“ kunde ombyttes med „i et trykt Skrift tillægger“ Kongen uretfærdige og skammelige Handlinger, da Udtrykket „paa sig“ som oftest kun bruges om mundtlige Vittringer. Som en Redactionsbemærkning har Udvalget foreslaaet, at Ordet „lige“ forandres til „samme“. Forsaavidt der til denne Paragraph er stillet et Ændringsforslag og dert er udeladt „Rigsforstanderen“, der i Udkastet er stillet i Klasse med Kongen, Dronningen og Thronarvingen, da har Udvalget ikke troet at kunne gaae ind derpaa. Man antager, at han bør have den samme Sikker-